

karenstid, og har udlændingen anket dommen til en højere instans, sætter udlændingemyndighederne behandlingen af udlændingens ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse i bero, medmindre udlændingemyndighederne finder, at der foreligger særlige grunde til at meddele tidsubegrænset opholdstilladelse allerede på det foreliggende grundlag, og derfor beslutter at imødekomme ansøgningen, jf. nedenfor.

Er udlændingen frifundet eller idømt en straf, der ikke medfører en gældende karenstid på tidspunktet for afgørelsen af, om den pågældende opfylder betingelserne for at blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, meddeles udlændingen tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset om dommen er anket til en højere instans, såfremt udlændingen i øvrigt opfylder betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Uanset at karenstiden ikke er udløbet, kan udlændingen efter en konkret vurdering meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis særlige grunde taler derfor – og udlændingen i øvrigt opfylder betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det forudsættes, at der kun helt undtagelsesvis kan foreligge særlige grunde til at meddele tidsubegrænset opholdstilladelse inden udløbet af karenstiden. Der skal således være tale om personlige eller familiemæssige forhold af meget tungtvejende karakter, der medfører, at det er åbenbart urimeligt at meddele udlændingen afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis udlændingen som følge af misbrugsproblemer har modtaget en behandlingsdom for en mindre lovovertrædelse og efterfølgende er kommet ud af misbrugsproblemet. Tilsvarende vil kunne være tilfælde, hvis udlændingen på tidspunktet for begåelsen af lovovertrædelsen havde psykiske problemer, som den pågældende efter modtaget behandling ikke længere lider af.

Det bemærkes, at karenstiderne ikke gælder i de tilfælde, hvor udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden straffetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, for alvorlig kriminalitet som f.eks. narkotikakriminalitet, menneskesmugling, drab, grov vold og voldtægt. I sådanne tilfælde er den på-

gældende udlænding udelukket fra at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5.

Karenstiderne er fastsat i den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a.

Karenstiden ved domme til betinget frihedsstraf er i den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 1, fastsat til 3 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom. Det er i den forbindelse præciseret i lovteksten, at karenstiden dog altid gælder indtil udløbet af den prøvetid, der er fastsat i dommen.

Karenstiderne ved domme til ubetinget frihedsstraf er fastsat i de nu foreslåede bestemmelser i § 11 a, stk. 2, nr. 1-5. Det følger bl.a. heraf, at karenstiden ved en dom til ubetinget frihedsstraf i under 60 dage er 5 år, at karenstiden ved en dom til ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, er 10 år, og at karenstiden ved en dom til ubetinget frihedsstraf i 2 år eller mere er 15 år.

Karenstiderne regnes fra tidspunktet for udlændingens løsladelse.

Prøveløslades udlændingen, regnes karenstiderne fra dette tidspunkt, jf. den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 3.

Karenstiderne ved domme til anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse (foranstaltningsdomme, jf. straffelovens §§ 68-70), for lovovertrædelser, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er fastsat i de nu foreslåede bestemmelser i § 11 a, stk. 4, nr. 1-4.

Det er en betingelse for at tillægge foranstaltningsdomme karenstid, at dommen vedrører en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, og at der er tale om en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Dom til ambulat behandling uden mulighed for hospitalsindlæggelse medfører således ingen karenstid. Tilsvarende gælder ved andre mindre indgribende foranstaltninger efter straffelovens § 68.

Træffer retten bestemmelse om ændring af en foranstaltning til en anden foranstaltning – f.eks. ændring af en dom til behandling i hospital til anbringelse i hospital – beregnes udstrækningen af karenstiden ud fra den sidst idømte retsfølge, jf. den nu foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 5.